

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף צ"ח ע"ב

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אֲבִנֵי יָקָר סִחְרָנָא, וְאַעֲטַרְתָּ לִּיהּ. אֲפִיקַת לְבוּשֵׁין דְּמִילַת וְאַלְבִּישַׁת לִיהּ, וְאַתְקַנַּת לִיהּ בְּתַקּוּנֵי דְּמַלְכִּין.

תרגום לעברית

לְמַלְךְ שֶׁהָיָה לוֹ בֶּן יָחִיד, בָּא לְזוּג אוֹתוֹ עִם הַגְּבִירָה הָעֲלִיּוֹנָה. מָה עָשְׂתָה אִמּוֹ כָּל אוֹתוֹ הַלֵּילָה? נִכְנְסָה לְבֵית גְּנֻזָּיָהּ, הוֹצִיאָה עֲטָרָה עֲלִיּוֹנָה עִם שְׁבָעִים אֲבָנִים יְקָרוֹת סְבִיבָה וְעֲטָרָה אוֹתוֹ. הוֹצִיאָה כָּלִי מִילַת וְהַלְבִּישָׁה אוֹתוֹ, וְתַקְנָה אוֹתוֹ בְּתַקּוּנֵי מַלְכִּים.

טקסט הזוהר

לְבִתְרָא עֲאֵלַת לְבֵי כָּלָה, חֲמַאת עוֹלִימְתָהּ, דְּקָא מְתַקְנֵי עֲטָרָהּ, וְלְבוּשָׁהּ, וְתַכְשִׁיטָהּ, לְתַקְנָא לָהּ. אֲמָרָה לוֹן, הָא אֲתַקִּינַת בֵּי טְבִילָה, אֲתֵר דְּמִיין נִבְעִין, וְכָל רִיחִין וּבּוֹסְמִין סוּחְרָנֵי אֵינוֹן מִיין, לְדַכָּא לְכַלְתִּי, לִיתִי כַּלְתִּי, מְטְרוֹנִיתָא דְּכָרִי, וְעוֹלִימְתָהּ, וְיִתְדֻכוֹן בְּהָהּ אֲתֵר דְּאֲתַקִּינַת בְּהָהּ בֵּי טְבִילָה, דְּמִיין נִבְעִין דְּעָמִי. לְבִתְרָא תַקִּינוּ לָהּ בְּתַכְשִׁיטָהּ, אֲלַבִּישׁוּ לָהּ לְבוּשָׁהּ, אֲעֲטְרוּ לָהּ בְּעֲטָרָהּ. לְמַחַר כִּד יִיתִי בְּרִי לְאַזְדוּגָא בְּמְטְרוֹנִיתָא, יִתְקִין הִיכְלָא לְכָלָהּ, וְיִשְׁתַּכַּח מְדוּרִיהּ בְּכוּ כַּחְדָּא.

אחר כך נכנסה לבית הפלה, ראתה את עלמותיה שמתקנות את העטרה שלה ואת לבושיה ואת תכשיטיה לתקן אותה. אמרה להן: הרי התקנתי בית טבילה, מקום שמים נובעים, וכל הריחות והבשמים סביב אותם המים לטהר את פלתי, שתבא פלתי, הגבירה של בני, ועלמותיה, ויטהרו באותו מקום שהתקנתי באותו בית הטבילה של המים הנובעים שעמי. אחר כך תקנו אותה בתכשיטיה, הלבישו אותה את לבושיה, עטרו אותה בעטרה שלה. למחר כשיבא בני להזדוג עם הגבירה, יתקן היכל לכלם, וימצא את מדורו עמכם כאחד.

טקסט הזהיר

כך מלכא קדישא ומטרוניתא, וחברייא, כהאי גוונא. ואימא עלאה דמתקנת כלא. אשתכח דמלכא עלאה, ומטרוניתא, וחברייא, מדוריהון כחדא, ולא מתפרשין לעלמין. הדיא הוא דכתיב, (תהלים טו) יי' מי יגור באהלך וגו', הולך תמים ופועל צדק. מאן הוא פועל צדק. אלא, אלין אינון דמתקני למטרוניתא בתכשיטה, בלבושה, בעטרה. וכל חד, פועל צדק אקרי.

תרגום לעברית

כך המלך הקדוש והגבירה והחברים כמו זה, והאם העליונה שמתקנת את הכל. נמצא שהמלך העליון והגבירה והחברים, מדורם כאחד, ואין נפרדים לעולמים. זהו שכתוב, ה' מי יגור באהלך וגו', הולך תמים ופועל צדק. מי הוא פועל צדק? אלא אלו שמתקנים את הגבירה עם תכשיטיה, בלבושיה, ובעטרה שלה. וכל אחד נקרא פועל צדק.

טקסט הזהיר

אמר רבי חייא, אלמלא לא זכינא בעלמא, אלא למשמע מלין אלין דיי. זכאה חולקיהון דאינון דמשתדלי באורייתא, וידעין אורחוי דמלכא קדישא, דרעותא דלהון באורייתא, עלייהו כתיב (תהלים צא) כי בי חשק ואפלטתיו. וכתיב אחלצהו ואכבדהו.

אמר רבי חייא, אלמלא לא זכיתי בעולם אלא לשמע את הדברים הללו - די לי. אשרי חלקם של אותם שמשתדלים בתורה ויודעים את דרכי המלך הקדוש, שרצונם בתורה, עליהם כתוב (תהלים צא) כי כי חשק ואפליטהו. וכתוב אחלצהו ואכבדהו.

טקסט הזהיר

רביא מהימנא (ויקרא כ"ג) וספרתם לכם ממחרת השבת וגו'. פקודא (ל"א) דא, לספור ספירת העמר, הא אוקימנא, ורזא דא, ישראל, אף על גב דאתדכו למעבד פסחא, ונפקו ממסאבו, לא הוו שלמין ודכין כדקא חזי. ועל דא, לאו הלל גמור ביומי דפסחא, דעד כען לא אשתלימו כדקא יאות.

תרגום לעברית

רביא מהימנא וספרתם לכם ממחרת השבת וגו'. מצוה זו לספור ספירת העמר הרי בארנו. וסוד זה - ישראל, אף על גב שנטהרו לעשות פסח ויצאו מן הטמאה, לא היו שלמים וטהורים כראוי. ועל כן אין הלל גמור בימי הפסח, שעד עכשו לא השתלמו כראוי.

טקסט הזהיר

כאתתא דנפקא ממסאבו, וכיון דנפקא, מתמן ולהלאה, וספירה לה. אוף הכא ישראל, כד נפקו ממצרים, נפקו ממסאבו, ועבדו פסח, למיכל בפתורא דאבוהון, ומתמן ולהלאה יעבדון חושבנא, למקרב אתתא לבעלה, לאתחברא בהדיה, ואינון חמשין יומין דדכיו, לאעלא לרזא דעלמא דאתי, ולקבלא אורייתא, ולמקרב אתתא לבעלה. ובגין דאלין יומין, יומין דעלמא דדכורא, לא אתמסר חושבנא דא אלא לגברי בלחודייהו. ועל דא חושבנא דא, בעמידה איהו, ומלין דעלמא תתאה, בשיבה, ולא בעמידה. ורזא דא, צלותא דעמידה, וצלותא מיושב.

כמו אשה שיוצאת מטמאה, וכיון שיצאה, משם והלאה, וספרה לה. אף כן ישראל כשיצאו ממצרים, יצאו מטמאה, ועשו פסח לאכל בשר לחן אביהם, ומשם והלאה יעשו חשבון לקרב אשה לבעלה, להתחבר עמו, ואותם חמשים ימים של טהרה להכנס לסוד העולם הבא, ולקבל תורה, ולקרב אשה לבעלה. ומשום שהימים הללו ימים של עולם הזכר, לא נמסר חשבון זה אלא לגברים לבדם. ולכן חשבון זה הוא בעמידה, ודברי העולם התחתון בישיבה, ולא בעמידה. וסוד זה, תפלת העמידה ותפלה של מישוב.

טקסט הזהיר

ואלין חמשים, מ"ט אינון, כלל אנפי אורייתא, דהא ביומא דחמשים, איהו רזא דאורייתא ממש. ואלין אינון חמשים יומין, דביה שמטה ויובלא. ואי תימא, חמשים, מ"ט אינון. חד טמירא איהו, ועלמא אסתמיר עליה. ובההוא יומא דחמשים, אתגליא טמירא, ואתפסיא (נ"א ואשתכח) ביה. כמלכא דאתי לבי שושביניה, ואשתכח תמן, אוף הכא יומא דחמשים, והא אוקימנא רזא דא. (פקודא ל"ב לקרבא קרבן העומר וכו' לעיל עמ' א')

תרגום לעברית

והחמשים הללו הם ארבעים ותשע, כלל הפנים של התורה, שהרי ביום החמשים הוא סוד תורה ממש. ואלו הם חמשים ימים שבו שמטה ויובל. ואם תאמר, חמשים? הרי הם ארבעים ותשע! אחד הוא טמיר, והעולם נסמך עליו. ובאותו יום החמשים התגלה הטמיר והתפסה (ונמצא) בו, כמו מלה שבא לבית שושבינו ונמצא שם, אף כן יום החמשים, והרי בארנו את הסוד הזה.

פְּקוּדָא (ל'ג) בְּתֵר דָּא, לְמַעַבְד חַג שְׁבוּעוֹת, דְּכְתִיב וְעָשִׂיתָ חַג שְׁבוּעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ. שְׁבוּעוֹת: עַל דְּעָאלוּ יִשְׂרָאֵל לְרֹזָא דְחַמְשִׁין יוֹמִין, דְּאִינוּן שְׁבַעָה שְׁבוּעוֹת, וּבְקֶרְבָּנָא דְעֹמֶר, אֲתַבְטֵל יֵצֵר הָרָע, דְּעֶרְקֵת מֵאֲשֶׁת חֵיל. וְכֵד תִּמְן לֹא אֲתַקְרִיב, מִתְדַבְּקִין יִשְׂרָאֵל בְּקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֲתַבְטֵל מַעֲיָלָא וּמִתְתָּא.

תרגום לעברית

הַמִּצְוָה (ל'ג) שְׁאַחַר זֶה, לַעֲשׂוֹת חַג שְׁבוּעוֹת, שְׁכָתוּב (דברים טז) וְעָשִׂיתָ חַג שְׁבַעָה שְׁבוּעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ. שְׁבוּעוֹת - עַל שֶׁנִּכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְסוּד חֲמִשִּׁים הַיָּמִים, שֶׁהֵם שְׁבַעָה שְׁבוּעוֹת, וּבְקֶרְבֵּן הָעֹמֶר הִתְבַּטֵּל יֵצֵר הָרָע, שֶׁבוֹרַח מֵאֲשֶׁת חֵיל. וְכִשְׁשָׁם לֹא נִקְרַב, מִתְדַבְּקִים יִשְׂרָאֵל עִם הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִתְבַּטֵּל מִמַּעֲלָה וּמִמַּטָּה.

טקסט הזוהר

וּבִגִּין כֹּה אֶקְרִי בְּגוּוֹנָא דָּא עֲצָרָת, דְּאִית בֵּיה בְּטוּל יֵצֵר הָרָע. וְעַל דָּא לֹא כְּתִיב בֵּיה חֲטָאת, כִּשְׁאָר זְמָנִין, דְּכְתִיב בְּהוּ חֲטָאת (ל"י). וְכִדִּין כָּל נְהוּרִין אֲתַכְּנָשׁוּ לְאֲשֶׁת חֵיל, וּבִגִּין כֹּה עֲצָרָת.

תרגום לעברית

וּמִשּׁוּם כֹּה נִקְרָא בְּגוֹן זֶה עֲצָרָת, שֶׁיֵּשׁ בּוֹ בְּטוּל יֵצֵר הָרָע, וְעַל כֵּן לֹא כְּתוּב בּוֹ חֲטָאת כִּמּוֹ שְׁאָר הַזְּמָנִים שְׁכָתוּב בָּהֶם חֲטָאת (לה'). וְאִזּוּ כָּל הָאוֹרוֹת מִתְכַּנְּסִים לְאֲשֶׁת חֵיל, וּמִשּׁוּם כֹּה עֲצָרָת.

טקסט הזוהר

שְׁבוּעוֹת, וְלֹא כְּתִיב כְּמָה אִינוּן. אֲלֹא בְּכָל אֲתֵר דְּאֲתַמַּר סֶתֶם, שְׁמָא גָרִים דְּאִינוּן מִן שְׁבַע. וְכְתִיב שְׁבַעָה שְׁבוּעוֹת תִּסְפֹּר לָהּ, אֲמַאי כְּתִיב שְׁבוּעוֹת בְּלַחוּדוּי. אֲלֹא הָכִי אֲצַטְרִיךְ שְׁבוּעוֹת סֶתֶם, לֹאכְלָלָא עֵילָא וְתִתָּא, דְּהָא בְּכָל אֲתֵר דְּאֵלִין מִתְעָרִי, אֵלִין אוּף

הָכִי מִתְעָרִי עֲמָהוּן. עַד לֹא הָיָה שְׁלֹמָה, לֹא הָיוּ אֲתַגְלִיזוּ, כִּיּוֹן דָּאֲתָא שְׁלֹמָה, עֲבִד מִנִּיּהוּ פֶּרֶט. דְּכַתִּיב, (מלכים א ח) שְׁבַעַת יָמִים וְשְׁבַעַת יָמִים, דָּא אִיהוּ פֶּרֶט.

תרגום לעברית

שְׁבַעַת, וְלֹא כְּתוּב כְּמָה הֵם. אֲלֹא בְּכָל מְקוֹם שְׁנַאֲמַר סֶתֶם, הַשֵּׁם גּוֹרֵם שָׁהֵם מִן שְׁבַע. וְכְּתוּב (שם) שְׁבַעַת שְׁבַעַת תִּסְפֹּר לָהּ, לָמָּה כְּתוּב שְׁבַעַת לְבָדוּ? אֲלֹא כֹּה צָרִיךְ שְׁבועות סֶתֶם, לְהַכְלִיל מַעְלָה וּמִטָּה, שְׁהָרִי בְּכָל מְקוֹם שֶׁאֵלּוּ מִתְעוֹרְרִים, אִף אֵלֶּה מִתְעוֹרְרִים עִמָּם. טָרֵם שְׁהָיָה שְׁלֹמָה, לֹא הָיוּ מִתְגַּלִּים. כִּיּוֹן שֶׁבָּא שְׁלֹמָה, עָשָׂה מֵהֶם פֶּרֶט, שְׁכַתוּב שְׁבַעַת יָמִים וְשְׁבַעַת יָמִים. זֶהוּ פֶּרֶט.

טקסט הזוהר

בְּזִמְנָא אַחֲרָא בְּכָלֵל, שְׁבועות סֶתֶם. וְלֹא אֲצַטְרִיךְ לְבַר נָשׁ אַחֲרָא לְמַעַבְד מִנְהוֹן פֶּרֶט, בִּר שְׁלֹמָה. בְּגִין דְּאֵינּוֹן שְׁבַעַת יָמִים דְּלִתְתָּא, לֹא נִהִירוּ בְּשָׁלִימוֹ, עַד דָּאֲתָא שְׁלֹמָה, וְכַדִּין קִיַּיֵּמָא סִיְהָרָא בְּאֲשִׁלְמוּתָא, בְּאֵינּוֹן שְׁבַעַת יוֹמִין. וְהֵכָא חַג שְׁבועות סֶתֶם, בְּגִין דְּאֲתַכְּלָלוּ תַּתְּאִי בְּעֵלְאִי, וְלֹא אֲנִהִירוּ כִּיּוֹמָא דְשְׁלֹמָה.

תרגום לעברית

בְּזִמְנָא אַחֲרָא בְּכָלֵל, שְׁבועות סֶתֶם. וְלֹא צָרִיךְ לְאָדָם אַחֲרָא לַעֲשׂוֹת מֵהֶם פֶּרֶט, חוּץ מִשְׁלֹמָה, מַשּׁוּם שָׁהֵם שְׁבַעַת יָמִים שְׁלֵמָה, לֹא מְאִירִים בְּשִׁלְמוּת, עַד שֶׁבָּא שְׁלֹמָה, וְאֵז עָמְדָה הַלְבָנָה בְּהַשְׁלֵמָתָהּ בְּאוֹתָם שְׁבַעַת הַיָּמִים. וְכַאֵן חַג שְׁבועות סֶתֶם, מַשּׁוּם שֶׁנִּכְלָלוּ תַּתְּוֹנִים בְּעֵלְיוֹנִים, וְלֹא הָאִירוּ כְּמוֹ הַיּוֹם שֶׁל שְׁלֹמָה.

טקסט הזוהר

פְּקוּדָא (ל'ד) בְּתַר דָּא, לְקַרְבָּא שְׁתֵּי הֶלְחָם. הָא אוּקִימָנָא, שְׁתֵּי הֶלְחָם: תַּרְתִּי שְׁכִינָתִי, עֵילָא וְתַתָּא, וְאֲתַחְבְּרִן כַּחְדָּא. לְגַבִּיהוֹן, תַּרְיִן נְהִמִּי בְּשַׁבַּת, מְזוֹנָא דְּחַד תַּרְיִן, דְּעֵילָא וְתַתָּא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שמות טז) שְׁנֵי הָעֶמֶר לְאָחָד. לְאָחָד וְדָאִי, לְאֲתִיחְדָּא בְּאַתַּר חַד.

לְהֵיוֹא דְאֶקְרִי אֶחָד. וּמֵאֵן אִיהוּ. הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב, דְּאִיהוּ יָרִית עֵילָא וְתַתָּא, תְּרִין נְהָמִי כְּחָדָא. וּבְגִין דְּשַׁבַּת אִיהוּ רְזָא דְעֵילָא וְתַתָּא, וְכֵלָא אִיהוּ שַׁבַּת, (אֶתְקַרִּיבוּ) תְּרִין נְהָמִי. ע"כ

תרגום לעברית

מִצּוּה (ל"ד) אַחֲרֵי זֶה - לְהַקְרִיב שְׁתֵּי הַלֶּחֶם. הָרִי בְּאַרְנוּ, שְׁתֵּי הַלֶּחֶם - שְׁתֵּי שְׂכִינּוֹת, עֲלִינָה וְתַחְתּוֹנָה, וְהִתְחַבְּרוּ כְּאֶחָד. לְגִבְיָהֶם, שְׁתֵּי הַלֶּחֶם בְּשַׁבַּת, שֶׁהוּא מְזוֹן שֶׁל אֶחָד שְׁנַיִם שֶׁל מַעֲלָה וּמַטָּה. וְעַל זֶה כָּתוּב, שְׁנֵי הָעֶמֶר לְאֶחָד. לְאֶחָד וְדַאי, לְהִתְיַחַד בְּמָקוֹם אֶחָד אֶל אוֹתוֹ שְׁנֶקְרָא אֶחָד. וּמִי הוּא? הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב, שֶׁהוּא יוֹרֵשׁ מַעֲלָה וּמַטָּה שְׁנֵי לְחָמִים כְּאֶחָד. וּמִשּׁוֹם שֶׁשַּׁבַּת הוּא סוּד שֶׁל מַעֲלָה וּמַטָּה, וְהַכֹּל הוּא שַׁבַּת, (נִקְרָאוּ) שְׁנֵי לְחָמִים. (עַד כֹּאן)

טקסט הזוהר

פְּקוּדָא בְּתַר דָּא לְהַסְדִּיר לָחֶם וּלְבוֹנָה, לְהַקְרִיב עֶמֶר. דְּכָתִיב וַעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכָם אֶת הָעֶמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים לַעֲוֹלָה. וְכֵן בְּשַׁבְּעוֹת לְהַקְרִיב שְׁתֵּי הַלֶּחֶם, וְהָכִי בְּכָל יוֹמֵי טַבִּין, לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן דְּמוֹסָפִין. אֲלֵא וְדַאי בְּכָל יוֹמָא דְּמוֹעֲדֵי צָרִיךְ לְקַרְבָּא קֶרֶבֶנָא דִּילִיָּה. צָרִיךְ לְקַרְבָּא עֲלִיָּה תּוֹסַפֶּת דָּאִית לִיָּה, כְּגוֹן תּוֹסַפֶּת כְּתוּבָתָא וּמִתְנַתָּא, דְּאוֹסִיף חֶתֶן לְכֻלָּהּ. וְשַׁבַּת מְלַכְתָּא, דְּאִיָּהּ כְּלָה, בְּשַׁבָּתוֹת וּבְכָל יוֹמֵי טַבִּין, צָרִיכָה תּוֹסַפֶּת, דְּאִינוֹן מוֹסָפִין דְּקֶרֶבֶנִין, וּמִתְנַתָּא, דְּאִינוֹן מִתְנּוֹת כְּהוֹנָה.

תרגום לעברית

מִצּוּה אַחֲרֵי זֶה - לְהַסְדִּיר לָחֶם וּלְבוֹנָה, לְהַקְרִיב עֶמֶר, שְׂכָתוֹב וַעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכָם אֶת הָעֶמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים לַעֲוֹלָה. וְכֵן בְּשַׁבְּעוֹת לְהַקְרִיב שְׁתֵּי הַלֶּחֶם, וְכֵן בְּכָל הַיָּמִים הַטּוֹבִים לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן שֶׁל מוֹסָפִים. אֲלֵא וְדַאי בְּכָל יוֹם שֶׁל מוֹעֲדִים צָרִיךְ לְהַקְרִיב אֶת הַקֶּרֶבֶן

שלו. צָרִיךְ לְהַקְרִיב עָלָיו תּוֹסֶפֶת שֵׁשׁ לוֹ, כְּמוֹ תּוֹסֶפֶת כֶּתֶבֶה וּמִתְנָה שְׁמוֹסִיף חֶתֶן לְכֻלָּהּ. וְשֶׁבֶת הַמִּלְכָּה, שֶׁהִיא כָּלָה, בְּשִׁבְתוֹת וּבְכָל יָמִים טוֹבִים, צָרִיכָה תּוֹסֶפֶת, שֶׁהֵם מוֹסָפִים שֶׁל קֶרְבָּנוֹת, וּמִתְנּוֹת, שֶׁהֵן מִתְנּוֹת כֹּהֵנָה.

טקסט הזוהר

וּבְשִׁבְעוֹת דָּאִיהוּ מִתֵּן תּוֹרָה, דְּאִתְיָהִיבוּ תָרִין לוֹחִין דְּאוֹרֵייתָא, מִסְטָרָא דְּאִילָנָא דְּחַיִּי, צָרִיךְ לְקַרְבָּא לְגַבִּייהוּ, שְׁתֵּי הֶלֶחֶם דְּאִינוּן ה' ה' דְּתָרִין יוֹמִין דְּשִׁבְעוֹת אִינוּן י' וְצָרִיךְ לְקַרְבָּא לְגַבִּייהוּ, שְׁתֵּי הֶלֶחֶם מְאִינוּן ה' ה' דְּהָא אִיהוּ נְהֻמָּא דְּאוֹרֵייתָא, דְּאִתְמַר בֵּיה (משלי ט) לָכוּ לֶחֱמוּ בִלְחָמִי, ה' ה', מִן הַמוֹצֵיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.

תרגום לעברית

וּבְשִׁבְעוֹת שֶׁהוּא מִתֵּן תּוֹרָה, שְׁנַתְנוּ שְׁנֵי לוֹחוֹת הַתּוֹרָה מִהֶצֶד שֶׁל עֵץ הַחַיִּים, צָרִיךְ לְהַקְרִיב לָהֶם שְׁתֵּי הֶלֶחֶם, שֶׁהֵן ה' ה'. שְׁשְׁנֵי יָמִים שֶׁל שִׁבְעוֹת הֵם י' וְצָרִיךְ לְהַקְרִיב לָהֶם שְׁתֵּי הֶלֶחֶם מְאוֹתָן ה' ה', שֶׁזֶהוּ לֶחֶם שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁנַאֲמַר בּוֹ לָכוּ לֶחֱמוּ בִלְחָמִי, ה' ה', מִן הַמוֹצֵיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.

טקסט הזוהר

וְהָאִי אִיהוּ מֵאֲכָל אָדָם, דְּאִיהוּ יו"ד ה' א' וָא' ו' ה' א'. (במדבר יט) זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם. (ויקרא א) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרֶבֶן לִי. עוֹמֵר שְׁעוֹרִין, מֵאֲכָל בְּעִירָן, דְּאִינוּן חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, דְּמִנְהוֹן צָרִיךְ לְקַרְבָּא, הָדָא הוּא דְּכָתִיב, (ויקרא א) מִן הַבְּהֵמָה. אֱלִים: מְנַגְחִים בְּמִתְנִיתִין, בְּאֵלִין פְּשֻׁטִין. מִן הַבְּקָר: פָּרִים מְנַגְחִים בְּמִתְנִיתִין, בְּתוֹקְפָא יְתִיר. וּמִן הַצֹּאן: שְׂאֵר עֲמָא, קֶרְבָּנָא דְּלִהוֹן צְלוּתִין, וְעַלִּייהוּ אִתְמַר, (יחזקאל לד) וְאַתָּן צֹאנִי צֹאן מִרְעִיתִי אָדָם אִתָּם.

וְזֶהוּ מֵאֵכֶל אָדָם, שֶׁהוּא יוֹדֵד ה' אָ וְא' וְה' א'. (במדבר יט) זאת התורה אדם. (ויקרא א) אדם כי יקריב מכם קרבן לה'. עמר שעורים, מאכל בהמות, שהן חיות הקדש, שממם צריך להקריב, זהו שפתוב מן הבהמה. אילים - מנגחים במשנה, באלו הפשטים. מן הבקר - פרים מנגחים במשנה, בחזק יתר. ומן הצאן - שאר העם, הקרבן שלהם תפלות, ועליהם נאמר (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם.

טקסט הזוהר

דמארי קבלה, ומארי מדות, אינון מסטר דאילנא דחיי. שאר עמא מסטרא דאילנא דטוב ורע, אסור וזהר. ובגין דא, מן הבהמה, מאכל דלהון, עמר לחם שעורים, (רות ג) וימד שש שעורים. וישת עליה, אורייתא דבעל פה, דשית סדרי משנה. אבל אלן דאילנא דחיי, דאינון אדם אורייתא דלהון, נהמא דקודשא בריה הוא. הדא הוא דכתיב, (משלי ט) לכו לחמו בלחמי והיינו שתי הלחם. חדו כלהו תנאין ואמוראין, ואמרו מאן קאים קמי סיני. (ע"כ רעיא מהימנא) (שייך כאן פקודא לשרוף קדשים הנדפס בדף ל"ג ע"א)

(ויקרא כ"ג) בחדש השביעי באחד לחדש, רבי יצחק פתח, (תהלים פא) תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו. זכאין אינון ישראל, דקודשא בריה הוא קריב לון לגביה, מן כל אומין עובדי עבודה זרה, ואתרעי בהו, ומאתר רחיקא קריב לון לגביה, הדא הוא דכתיב, (יהושע כד) ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר ה' אלהי ישראל בעבר הנגר ישובו אבותיכם מעולם. לאחזאה, דהא מאתר רחיקא אתרעי בהו, וקריב לון לגביה, וכתיב, (יהושע כד) ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנגר וגו'. הני קראי אית לאסתכלא בהו, וכי כל ישראל לא הוו ידעי דא, וכל שכן יהושע.

שְׁבַעֲלִי קִבְלָה וּבַעֲלִי מִדּוֹת הֵם מִצַּד שֶׁל עֵץ הַחַיִּים. שָׁאֵר הָעָם מֵהֶצֶד שֶׁל עֵץ טוֹב וְרָע, אֲסוּר וְהֵתֵר. וּמִשּׁוּם כֵּן מִן הַבְּהֵמָה, מֵאֹכֵל שְׁלֵהֶם עֹמֵר, לֶחֶם שְׁעוּרִים. וְיִמָּד שֵׁשׁ שְׁעָרִים וַיֵּשֶׁת עָלֶיהָ - תּוֹרָה שְׁבַעֲלִי פֶה שֶׁל שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. אֲבָל אֵלֹהֵי שֶׁל עֵץ הַחַיִּים, שֶׁהֵם אָדָם, הַתּוֹרָה שְׁלֵהֶם הִיא לַחֲמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (מִשְׁלִי ט) לָכוּ לַחֲמוּ בְּלַחֲמִי, וְהִינוּ שְׁתֵּי הַלֶּחֶם. שְׁמַחוּ כָּל הַתַּנְאִים וְהָאֱמוּנָאִים וְאָמְרוּ: מִי עוֹמֵד לִפְנֵי סִינִי? (ע"כ רעיא מהימנא). בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ. רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (שם פא) תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגֻגּוֹ. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרַב אוֹתָם אֵלָיו מִכָּל הָאֲמוֹת עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה וְהַתְרַצָּה בָהֶם, וּמִמָּקוֹם רְחוֹק קָרַב אוֹתָם אֵלָיו. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (יְהוֹשֻׁעַ כד) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַנֶּהָר יֵשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם. לְהִרְאוֹת שְׁהָרִי מִמָּקוֹם רְחוֹק הַתְרַצָּה בָהֶם וְקָרַב אוֹתָם אֵלָיו, וְכָתוֹב, וְאָקַח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבִרְהָם מֵעֵבֶר הַנֶּהָר וְגו'. בַּפְּסוּקִים הַלְלוּ יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל, וְכִי כָּל יִשְׂרָאֵל לֹא הָיוּ יוֹדְעִים אֶת זֶה, וְכָל שָׁפָן יְהוֹשֻׁעַ?

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (צ"ט ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אֵלָּא אוֹרֵייתָא כּוֹלָה סְתִים וְגַלְיָא, כְּמָה דְשִׁמְא קְדִישָׁא סְתִים וְגַלְיָא, בְּגִין דְּאוֹרֵייתָא כּוֹלָה שִׁמְא קְדִישָׁא הִיא, וְעַל דָּא אִיהִי סְתִים וְגַלְיָא. אִי יִשְׂרָאֵל

תרגום לעברית

אֵלָּא כָּל הַתּוֹרָה נִסְתָּרָת וְנִגְלִית, כְּמוֹ שֶׁהַשֵּׁם הַקְדוּשׁ נִסְתָּר וְנִגְלָה, מִשּׁוּם שֶׁכָּל הַתּוֹרָה הִיא שֵׁם קְדוֹשׁ, וְעַל כֵּן הִיא נִסְתָּרָת וְנִגְלִית. אִם יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׂרָאֵל הָיוּ יוֹדְעִים, לָמָּה כָּתוֹב כֹּה אָמַר ה'? אֵלָּא וְדֹאֵי סֵתֵר הַדְּבָר - הַטּוֹב הָרַב שֶׁעָשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם יִשְׂרָאֵל,

שֶׁהִתְרַצָּה בְּאֲבוֹת, וְעָשָׂה אוֹתָם מְרַכְּבָה קְדוּשָׁה עֲלִיּוֹנָה לְכְבוֹדוֹ, וְהוֹצִיא אוֹתָם מִתּוֹךְ
נֶהָר עֲלִיּוֹן נִכְבֵּד קְדוֹשׁ, מְאֹר כָּל הַמְּאֹרוֹת, כִּדִּי שִׁתְּעֵטֶר בָּהֶם. זֶהוּ שְׂכָתוֹב, כֹּה אָמַר
ה' בְּעֶבֶר הַנֶּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם. הַנֶּהָר - אוֹתוֹ הַנֶּהָר שֶׁמָּכָר וְנוֹדַע.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.